

dr hab. Waldemar Tomaszewski, prof. UWM

Olsztyn, 09.02.2024 r.

Instytut Nauk Politycznych

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski

w Olsztynie

Recenzja dorobku naukowego, dydaktycznego oraz organizacyjnego dr Justyny Wasil w związku z ubieganiem się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w naukach społecznych, dyscyplinie nauk o polityce i administracji

1. Podstawowe informacje o Habilitantce

Pani dr Justyna Wasil jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Administracji Publicznej wydziału Politologii i Dziennikarstwa UMCS. Jest absolwentką kierunków politologia oraz historia (magisterskie) Akademii Podlaskiej w Siedlcach, swoje prace dyplomowe poświęciła zagadnieniom: *Perspektywy życiowe ludności wiejskiej wobec możliwości korzystania z funduszy Unii Europejskiej* oraz *Ruch oporu ludności Puław i okolic wobec okupacji hitlerowskiej 1939-1944*. W 2007 roku obroniła pracę magisterską na kierunku politologia UMCS, pt. *Wpływ funduszy przedakcesyjnych i strukturalnych na polską wieś na przykładzie wybranych powiatów*. W latach 2007-20011 odbyła studia doktoranckie na Wydziale Politologii UMCS, które zwieńczyła uzyskaniem stopnia doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce (Uchwała Rady Wydziału Politologii UMCS z 25 listopada 2011 r.), tytuł rozprawy: *Wpływ funduszy Unii Europejskiej na rozwój obszarów wiejskich województwa lubelskiego w latach 1999-2006*, promotor prof. dr hab. Stanisław Michałowski.

Na dorobek naukowy Pani dr Justyny Wasil składa się 35 publikacji (1 monografia, 1 monografia współautorska, 2 współredakcje monografii, 29 artykułów (11 w czasopismach). Ponadto, Habilitantka jest autorką 5 haseł encyklopedycznych. Dorobek i osiągnięcia naukowe były weryfikowane podczas 37 konferencji krajowych i międzynarodowych (14). Cytowania kształtują się następująco: wg Publish or Perish/Google Scholar – 85 (61 bez autocytowań), h-index – 4, wg Web on Science Cited Reference Search – 7 (bez autocytowań 5), h index – 1, wg Scopus (References) – 13 (bez autocytowań 7), h-index – 1.

Aktywność naukowa Habilitantki koncentrowała się w trzech problematykach badawczych: aktywności publicznej kobiet z obszarów wiejskich; administracji samorządowej

 1

w perspektywie porównawczej oraz ustroju i organizacji samorządu terytorialnego, zwłaszcza w aspekcie relacji pomiędzy organami wykonawczymi a stanowiącymi; funkcjonalnych aspektach samorządu terytorialnego, w tym partycypacji obywatelskiej i wyzwaniach ekologicznych oraz e-administracji.

Dr Justyna Wasil od 2012 roku jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Administracji Publicznej Wydziału Politologii i Dziennikarstwa UMCS. Należy do PTNP (odział w Lublinie).

2. Ocena osiągnięcia naukowego Habilitantki

Pani dr Justyna Wasil wskazała do oceny, jako główne osiągnięcie naukowe, monografię zatytułowaną: *Przywództwo lokalne kobiet w Polsce. Studium gmin wiejskich*, Wyd. UMCS, Lublin 2023, ss. 571, ISBN 978-83-227-97-15-0.

Jak przedstawia w autoreferacie Habilitantka, problematyka monografii stanowiącej główne osiągnięcie naukowe dotyczy przywództwa lokalnego kobiet w Polsce na przykładzie gmin wiejskich. W monografii zawarto efekty badań prowadzonych przez Habilitantkę, a poświęconych aktywności społecznej, publicznej i politycznej kobiet z obszarów wiejskich.

Problematyka, której Habilitantka poświęciła ponad dziesięć lat pracy (wskazała to w autoreferacie), jest istotna poznawczo w naukach o polityce i administracji. Kwestie praw kobiet oraz ich podmiotowości politycznej stanowiły w ostatnich stuleciach jeden z ważniejszych dyskursów politologicznych, prawnych i filozoficznych. Walka kobiet o pełną partycypację w życiu publicznym wspierana była w wielu środowiskach naukowych i społecznych, jednak proces przyspieszony np. przez J. S. Milla (*Poddaństwo kobiet*, 1896) bywał też hamowany przez innych uznanych filozofów (np. J.J. Jean-Jacques Rousseau). Bez wątplenia jednak problematyka procesu równouprawnienia politycznego stanowi również współcześnie ważny, a zarazem ciekawy przedmiot politologicznego dyskursu.

Uwzględniając powyższe spostrzeżenia, nie mam wątpliwości, że problematyka podjęta przez dr J. Wasil w pełni wpisuje się w zakres nauk o polityce i administracji i może stanowić podstawę ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w tej dyscyplinie. Ponadto, w mojej ocenie, wypełnione są pozostałe warunki uzasadniające rozpatrywanie przedstawionego osiągnięcia w obszarze nauk o polityce i administracji, tj. wykorzystanie dotychczasowego dorobku naukowego wskazanej dyscypliny, a przedstawionych efektów do

jej dalszego rozwoju, jak również zastosowana metodologia badań jest charakterystyczna dla nauk o polityce i administracji.

Pani dr Justyna Wasil przedstawiła jako główne osiągnięcie naukowe monografię: *Przywództwo lokalne kobiet w Polsce. Studium gmin wiejskich*. Książka ta liczy 571 stron (528 plus bibliografia oraz spis treści). Składa się ona z sześciu rozdziałów. Proporcje poszczególnych rozdziałów są prawidłowe, a ich konstrukcja i problematyka jest konsekwencją potrzeb badawczych. Trzeba podkreślić, że książka została napisana z zachowaniem staranności językowej oraz redakcyjnej i dobrze się ją czyta.

Określone we wstępie uzasadnienie wyboru tematu, cele oraz problemy badawcze (s. 18-19) są logiczne i przemyślane. Podobnie jak hipotezy. Moja uwaga w tym aspekcie dotyczy jedynie hipotezy głównej – *W rezultacie przemian społecznych, gospodarczych i prawnych, inspirowanych ideą równouprawnienia płci, w gminach wiejskich wykształciło się przywództwo lokalne kobiet* (s. 19). W moim odczuciu jest to bliższe opinii, którą można nawet uznać za aksjomat. Oczywiście jest, że bez wskazanych przemian przywództwo kobiet (w żadnym aspekcie) by się nie wykształciło. Może warto było przestawić kolejność i sformułować hipotezę: *Przywództwo lokalne kobiet ...wykształciło się w rezultacie przemian....* Zauważę również, że wskazany w hipotezie czynnik *przemian prawnych* nie jest kontynuowany w hipotezach szczegółowych. Jest natomiast przedmiotem analizy I. oraz II. rozdziału. Ta analiza, wraz z efektami badań zawartymi w kolejnych częściach pracy mogła, w mojej opinii, stanowić materiał do sformułowania postulatów *de lege ferenda*, które byłyby również rozszerzeniem odpowiedzi na pytania badawcze odnoszące się do predykcji (zwłaszcza pytanie nr 2, s. 19). Nie mam natomiast żadnych wątpliwości odnośnie sformułowania pozostałych hipotez. Powyższe uwagi nie zmieniają mojej bardzo pozytywnej oceny na temat przygotowania problematyki badań. Zaproponowane pytania badawcze oraz hipotezy (s. 19) dawały szansę na uzyskanie wyników badań, które po pierwsze: umożliwiły realizację zamierzonego celu, jakim była *charakterystyka przywództwa lokalnego kobiet z gmin wiejskich...*, a po drugie, co istotne w pracy podlegającej ocenie w postępowaniu awansowym, uzyskanie osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny.

Również wysoko oceniam metodologię. Już na wstępie należy podkreślić, że przedstawiona przez Autorkę metodologia nie jest jedynie deklarowana, ale znajduje potwierdzenie w przeprowadzonych badaniach. Metody zostały dobrane właściwie i pozwoliły na realizację celu, przyjętych założeń oraz weryfikację hipotez. Habilitantka słusznie wybrała m.in. metodę instytucjonalno-prawną, komparatystyczną, decyzyjną. Jeszcze raz podkreślę, że

 3

są one charakterystyczne dla nauk o polityce i administracji. Należy również wysoko ocenić badania własne Autorki (badania ilościowe oraz jakościowe). Zebrany w prawidłowy sposób materiał pozwolił na wywiązanie się z zapowiadanych zobowiązań badawczych.

Struktura pracy jest właściwa. Rozdział I (*Przywództwo lokalne w ujęciu teoretycznym*), jest udanym wprowadzeniem do podjętej problematyki. Ujęte w rozdziale teoretyczne zagadnienia dotyczące przywództwa, w tym zwłaszcza przywództwa kobiet, w zasadzie w pełni wyczerpują dotychczasowy stan badań, zarówno prowadzonych przez ekspertów krajowych, jak i za granicą. Autorka słusznie odniosła się w tym rozdziale również do struktury administracji publicznej, zwłaszcza samorządu terytorialnego. Nie pominęła również, co warto podkreślić, uwarunkowań wynikających w funkcjonowania państwa w systemie instytucjonalno-prawnym Unii Europejskiej, w tym takich paradygmatów jak np. MLG oraz implementacji zasady subsydiarności, czy kompetencji Europejskiego Komitetu Regionów. Wykorzystana i przedstawiona w tym rozdziale literatura jest pełna i adekwatna do problematyki, obejmuje zarówno kategorie nauk o polityce, jak i administracji. W kontekście rozważań nad kategorią władzy zabrakło mi jedynie J. Baszkiewicza, *Władza*, Ossolineum 2009.

Również wysoko należy ocenić rozdział II. (*Kobiety w przestrzeni publicznej na obszarach wiejskich w ujęciu metodologicznym*). Autorka rozpoczęła ten rozdział od zdefiniowania kategorii „obszar wiejski”, przedstawiając wyczerpująco jej ewolucję. Istotną wartością tego rozdziału jest analiza zmian ilościowych i w systemie zajmowanych stanowisk przez kobiety po przywróceniu w Polsce samorządu terytorialnego. Również w tym rozdziale uwzględniono uwarunkowania unijne i międzynarodowe (np. s. 130-132, czy klasyfikacja NUTS, s. 134-135). W pkt. 2.3 Habilitantka w sposób obszerny przedstawiła zastosowaną metodologię badań empirycznych. Dobór badanych podmiotów i prób badawczych jest przekonujący. Jedyną moją uwagę w tym aspekcie dotyczy „zwrotów ankiet w badanych województwach” (tab. 9, s. 166). Wystąpiła duża rozpiętość, od 18% do 42%, powstaje pytanie czy mogło to mieć znaczenie w badaniach? Warto zauważyć, że badania ankietowe były uzupełniane wywiadem pogłębionym. Trzeba też podkreślić wnikliwość badawczą Habilitantki, która przeprowadziła również „kontrolne wywiady” w gminach zdominowanych przez mężczyzn (zob. s. 169 i nast.). Podnosi to obiektywizm i wiarygodność pozyskanych danych.

Już w rozdziale drugim należy wskazać istotną wartość publikacji, jaką są liczne zestawienia wyników badań przedstawione w formie tabel i wykresów, a które stanowią w

ogromnej większości opracowania własne Autorki (46 tabel i 9 wykresów). Czyni to publikację oraz zwarty w niej proces wnioskowania bardziej przejrzystymi, stanowi też bardzo pomocną syntezę.

Rozdział III: *Kobiety w lokalnej polityce* został w dużej mierze oparty na wynikach badań własnych Autorki. Analizie poddano: bariery uczestnictwa w aktywności publicznej, stereotypy płci, znaczenie kwot wyborczych, postawy polityczne oraz drogi politycznej kariery. Każda z analiz została przeprowadzona merytorycznie z wykorzystaniem wnikliwych badań. Wnioski zawarte w tym rozdziale mogą mieć istotne znaczenie praktyczne i stanowić swoisty drogowskaz do przywództwa lokalnego kobiet. Moja uwaga recenzyjna, podobnie jak do kolejnych rozdziałów, odnosi się do wykorzystania w ich treści licznych cytatów z przeprowadzonych badań. Wydaje się, iż ich pominięcie w teksie głównych w sposób znaczący zmniejszyłoby objętość monografii, czyniąc ją jeszcze bardziej esencjonalną naukowo. Przedstawione przez Autorkę fragmenty wypowiedzi przeniósłbym do aneksu. Jest to jednak jedynie subiektywna uwaga, nie zmieniająca pozytywnej oceny merytorycznej wartości zarówno III., jak również kolejnych rozdziałów, w których Autorka zastosowała analogiczny sposób analizy i prowadzenia naukowego wywodu.

W rozdziale IV. *Motywacje aktywności publicznej kobiet i mężczyzn* również wykorzystano materiał empiryczny. Na podstawie badań własnych Autorka zweryfikowała funkcje wójta, radnego i sołtysa w kontekście realizacji przywództwa lokalnego. Szczególnie wnikliwej analizie poddano wszelkie motywacje aktywności we wskazanych funkcjach (ubieganie się o funkcję oraz jej wypełnianie). Uwzględnione zostały czynniki zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne. Drugą część rozdziału poświęcono *stricte* motywacji kobiet. W rozdziale V. Autorka przedstawiła interesującą poznawczo *Charakterystykę przywódcy lokalnego*. Na podstawie wyników badań zweryfikowała, która z funkcji (wójt, radny, sołtys) w największym stopniu umożliwia realizację przywództwa lokalnego. Następnie zidentyfikowała obszary, w których występują podobieństwa i różnice między przywództwem lokalnym kobiet i mężczyzn. Natomiast ostatni rozdział skoncentrowany został na kwestiach: *Przywódtwa lokalnego kobiet w kontekście problemów i kierunków działań*. Analizie poddano zwłaszcza aktywność lokalnych liderek, w aspekcie problemów w realizacji przywództwa oraz preferencji kobiet w zakresie działalności publicznej.

W liczącym 22 strony zakończeniu Habilitantka w sposób wyczerpujący i kompletny odniosła się do przedstawionych we wstępie problemów, pytań oraz hipotez badawczych. Autorka uznała, że postawione hipotezy zostały zweryfikowane *pozytywnie*. Należy się z tym

zgodzić. Wnioskowanie jest właściwe, logiczne i w pełni satysfakcjonujące naukowo i poznawczo. W aspekcie rozważań Autorki nad weryfikacją hipotezy głównej (s. 508) zgadzam się, że równouprawnienie płci jest ciągle *in statu nascendi*, a proces ten wciąż napotyka na bariery. Autorka wskazuje tu obszernie na bariery kulturowe, czy społeczne, słusznie zaznaczając, że *bariera instytucjonalna jest najsłabszą* (s. 510). Natomiast, w mojej ocenie w zbyt małym stopniu pokusiła się o wskazania co zrobić, by bariery te osłabić.

Przekonuje również pozytywna weryfikacja hipotezy, że: *im więcej kobiet w lokalnej polityce, tym większe zainteresowanie podjęciem lokalnej aktywności publicznej przez kobiety*. Byłbym jednak ostrożny przy generalnym stwierdzeniu, że *liderki lokalne stosują soft power* (s. 507). Nawet jeśli taki wniosek wynika z badań, praktyka niekiedy jest inna. Kolejna hipoteza brzmiała: *im bardziej liderka lokalna wpisuje się w stereotypy płci, tym bardziej różni się przywództwo lokalne kobiet od przywództwa lokalnego mężczyzn na płaszczyznach tradycyjnie przypisywanych kobietom...*, została ona również w wyniku badań potwierdzona. Potwierdzona została również hipoteza: *im bardziej dostrzegane są przez społeczność wiejską potrzeby o charakterze społecznym, socjalnym, opiekuńczym, kulturalnym, tym większe szanse na wygraną w gminnych wyborach samorządowych i budowanie przywództwa lokalnego mają kobiety*.

Odpowiedzi na postawione pytania badawcze są obszerne i ważne naukowo. Odnajdujemy w nich motywację uczestnictwa kobiet w lokalnej polityce, znaczenie i zalety przywództwa kobiet w gminach. Problemy te zostały przez Autorkę przedstawione w różnych aspektach i kontekstach. Myślę, że Autorka mogła w zakończeniu mocniej zaznaczyć te osiągnięcia naukowe, które posiadają znaczenie uniwersalne w procesie zdobywania i sprawowania przywództwa, w tym przywództwa lokalnego.

Pracę zamyka bibliografia. Jest ona pełna, zawiera wszystkie niezbędne dla rozważań pozycje bibliograficzne. Liczne są źródła obcojęzyczne. Jedyna uwaga dotyczy braku rozdzielenia monografii i artykułów naukowych, jednak jest to spostrzeżenie redakcyjne.

Reasumując, oceniam że, przedstawioną przez Habilitantkę monografię należy uznać za *osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej* i może ona być podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauk o polityce i administracji.

3. Ocena dorobku i aktywności naukowej Habilitantki

Dorobek naukowy Pani dr Justyna Wasil stanowi 35 publikacji (1 monografia, 1 monografia współautorska, 2 współredakcje monografii, 29 artykułów (11 w czasopiśmie). Ponadto, Habilitantka jest autorką 5 haseł encyklopedycznych. Artykuły były pisane w j. polskim, j. angielskim i j. rosyjskim. Ukazywały się w Polsce, Czechach, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Chorwacji, Rosji, Gruzji, Anglii, Litwie, Serbii, Węgrzech. Habilitantka publikowała w czasopiśmie naukowych: „Polityka i Społeczeństwo”, „Samorząd Terytorialny”, „Studia Regionalne i Lokalne”, „Acta Politica Polonica”, „Polish Political Science Yearbook”, „Przegląd Politologiczny”, „Athenaeum. Polskie Studia Politologiczne”, „Lex localis – Journal of Local Self-Government”, „Civitas. Studia z Filozofii Polityki”, „Socialiniai Tyrimai. Social Research”.

Dorobek i osiągnięcia naukowe były weryfikowane podczas łącznie 37 konferencji krajowych i międzynarodowych (14). Cytowania kształtują się następująco: wg Publish or Perish/Google Scholar – 85 (61 bez autocytowań), h-index – 4, wg Web on Science Cited Reference Search – 7 (bez autocytowań 5) h index – 1, wg Scopus (References) – 13 (bez autocytowań 7), h-index – 1.

Aktywność naukowa Habilitantki koncentrowała się na trzech obszarach badawczych: 1. Aktywność publiczna kobiet z obszarów wiejskich; 2. Administracja samorządowa w perspektywie porównawczej, ustrój i organizacji samorządu terytorialnego, zwłaszcza w aspekcie relacji pomiędzy organami wykonawczymi a stanowiącymi; 3. Funkcjonalne aspekty samorządu terytorialnego, w tym partycypacja obywatelska i wyzwania ekologiczne oraz e-administracja.

W 1. obszarze zainteresowań badawczych Habilitantka opublikowała przedłożoną do oceny monografię oraz 7 artykułów naukowych. Wyniki badań zaprezentowała na konferencjach naukowych (w tym zagranicznych: Praga, Koszyce, Bukareszt). Wysoki poziom prowadzonych w tym zakresie badań potwierdza uzyskanie przez Habilitantkę dwóch grantów. W mojej ocenie zagadnienie *aktywności publicznej kobiet z obszarów wiejskich* w opracowaniu Habilitantki stanowi istotny wkład w rozwój nauk o polityce i administracji, a zgłoszona do oceny monografia jest udanym efektem całościowych badań.

We wskazanym 2. obszarze zainteresowań naukowych Habilitantka opublikowała monografię (współautorską), 8 artykułów (3 w j. angielskim) oraz 4 artykuły w monografiach zbiorowych. W większości są to publikacje w renomowanych wydawnictwach. Również w tym

 7

obszarze badawczym Habilitantka pozyskała granty (w tym NCN w 2014 r.), jak również prezentowała wyniki badań na konferencjach (m.in. Tbilisi, Zagrzeb, Ufa, Lizbona).

W zakresie problematyki 3. ze wskazanych obszarów Habilitantka opublikowała łącznie 9 artykułów (w tym w j. angielskim). Również i ta problematyka była w sposób istotny umiędzynarodowiona (publikacje i konferencje, np. Belgrad, Budapeszt), a w 2021 roku dr J. Wasil uzyskała kolejny grant NCN.

Analiza dorobku naukowego dr J. Wasil wykazuje duże doświadczenie badawcze, istotną merytoryczną znajomość podejmowanych zagadnień naukowych, zaangażowanie i dociekliwość, które skutkują ważnymi poznawczo wynikami. Artykuły odnoszą się do aktualnych zagadnień, często reprezentują nowatorskie podejście oraz stanowią logiczną całość, wskazującą na systematyczny progres naukowy Habilitantki. Działalność naukowa dr J. Wasil była nagradzana przez JM Rektora UMCS (2018, 2020).

Ważna jest również duża aktywność i skuteczność dr J. Wasil w zakresie pozyskiwania grantów. Na podkreślenie zasługuje uzyskanie grantów z NCN (*Koabitacja na poziomie gminnym w Polsce*, OPUS 6, 2014 r., *Między ekologiczną katastrofą a codziennym życiem w gminie*, MINIATURA 5, 2021 r.), jak również granty UMCS. Nie wszystkie aplikacje uzyskały dofinansowanie, ale istotna jest aktywność w tym zakresie. Dotychczasowy proces i rozwój naukowy Habilitantki był starannie i umiejętnie zaplanowany oraz przeprowadzony.

Habilitantka jest również aktywna i rozpoznawalna w środowisku naukowym. Współpracowała z licznymi ośrodkami naukowymi, np. Uniwersytet Szczeciński, Uniwersytet Warszawski, Instytut Spraw Publicznych w Warszawie, z zagranicznymi uczelniami (np. Serbia, Węgry, Chorwacja, Gruzja). Często efektem podejmowanej współpracy były projekty naukowe (np. *Lobbing w samorządzie województwa*). Wysoko oceniam współpracę naukowo-badawczą Habilitantki, jednak z recenzyjnego obowiązku zauważę pewien niedosyt odnośnie zrealizowanych staży naukowych. Dostrzegłem jedynie jeden staż – krajowy, zrealizowany w Katedrze Systemów Politycznych UW, był to staż miesięczny. Rekomenduję zwiększenie aktywności w tym zakresie w kolejnych etapach rozwoju naukowego.

Dr Justyna Wasil należy do PTNP (odział w Lublinie). Przynależy do dwóch sekcji PTNP, była członkiem rady sekcji Administracji i polityk publicznych PTNP. Jest również członkiem Zespołu Badań Rywalizacji Wyborczej i Marketingu Politycznego. W mojej ocenie ten zakres działalności jest ważny ze względu nie tylko na rozwój naukowy, ale również wzmacnianie i integrację środowiska skupionego wokół polskiej politologii.

Habilitantka jest aktywna również jako ekspert i recenzent w czasopismach naukowych (np. „Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu”, „Nowa Polityka Wschodnia” oraz recenzje artykułów do prac wieloautorskich). Zdobytą wiedzę i doświadczenie naukowe wykorzystuje też we współpracy z sektorem społecznym, angażując się w liczne projekty realizowane m.in. przez MSZ, Regionalne Ośrodki Debaty Międzynarodowej, czy fundacje.

Podsumowując, dotychczasowy dorobek naukowy oraz naukowa aktywność Habilitantki zasługują na uznanie i stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny. Pozwala to również stwierdzić, że ustawowy warunek ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, jakim jest *istotna aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej* został przez Habilitantkę zrealizowany.

4. Ocena osiągnięć dydaktycznych i dorobku organizacyjnego

Podczas pracy zawodowej dr Justyna Wasil prowadziła zajęcia dydaktyczne zgodnie z Jej zainteresowaniami i osiągnięciami naukowymi, głównie w zakresie samorządu, polityki lokalnej, samorządu terytorialnego w UE, administracji publicznej. Pełniła funkcję opiekuna kilku roczników studentów, wypromowała lub recenzowała prace magisterskie i licencjackie. Jest opiekunem Naukowego Studenckiego Koła Samorządowców. Organizowała lub współorganizowała liczne przedsięwzięcia naukowe i promocyjne (np. „Akademicka Kadra Przyszłości”, studencko-doktoranckie konferencje naukowe, szkolenia dla studentów i kadry akademickiej). Habilitantka jest aktywna w zakresie wzmocnienia i rozwoju kierunków studiów na UMCS. Należy m.in. do dwóch zespołów programowych, zespołu ds. współpracy z otoczeniem. Koordynowała Konkurs Wiedzy o Samorządzie Terytorialnym. Była sekretarzem konferencji naukowych. Jest autorką komentarzy dla Centrum Prasowego UMCS.

Wniosek

Stwierdzam, że wskazane przez Panią dr Justynę Wasil do oceny osiągnięcia naukowe, tj. monografia zatytułowana: *Przywództwo lokalne kobiet w Polsce. Studium gmin wiejskich*, Wyd. UMCS, Lublin 2023, ss. 571, ISBN 978-83-227-97-15-0 oraz pozostały dorobek naukowy, działalność dydaktyczna i organizacyjna odpowiadają wymaganiom zawartym w art. 219 ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 20018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021, poz. 478 ze zm.). Kandydatka wykazuje się również istotną aktywnością realizowaną

w uczelni macierzystej, w innych uczelniach krajowych oraz w zagranicznych instytucjach naukowych (art. 219, ust. 1, pkt. 3 wskazanej Ustawy). Opowiadam się za przyznaniem dr Justynie Wasil stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce i administracji.

Waldemar Tomaszewski